# YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
24 päivänä heinäkuuta 2003 *

Asiassa C-233/03 P(R),

**Linea GIG Srl in liquidazione**, kotipaikka Sesto Fiorentino (Italia), edustajinaan avvocato L. D'Amario ja avvocato B. Calzia, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-398/02 R, Linea GIG vastaan komissio, 27.3.2003 antaman määräyksen (Kok. 2003, s. II-1139) kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

ja jossa vastapuolena on

**Euroopan yhteisöjen komissio**, asiamiehinään L. Pignataro-Nolin ja O. Beynet, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI,

kuultuaan julkisasiamies J. Mischoa,

on antanut seuraavan

**määräyksen**

1 Linea GIG Srl in liquidazione on yhteisöjen tuomioistuimeen 27.5.2003 jättämällään valituksella hakenut muutosta EY 225 artiklan ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 57 artiklan toisen kohdan nojalla Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-398/02 R, Linea GIG Srl vastaan komissio, 27.3.2003 antamaan määräykseen (Kok. 2003, s. II-1139, jäljempänä valituksenalainen määräys), jossa tämä on hylännyt valittajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdan nojalla esittämän välitoimia koskevan vaatimuksen, joka koskee EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta 30.10.2002 tehdyn

komission päätöksen (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution ja COMP/36.321 Omega — Nintendo) (jäljempänä riidanalainen päätös) täytäntöönpanon lykkäämistä siltä osin kuin siinä määrätään kantajalle 1,5 miljoonan euron suuruinen sakko.

2 Linea GIG Srl in liquidazione vaatii valituksenalaisen määräyksen kumoamisen lisäksi, että sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämät vaatimukset hyväksytään ja komissio velvoitetaan korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut.

3 Komissio toimitti yhteisöjen tuomioistuimeen 16.6.2003 vastauskirjelmän, jossa se esitti kirjalliset huomautuksensa.

**Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa**

4 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltävänä olleen oikeusriidan tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet, jotka on esitetty valituksenalaisen määräyksen 1—14 kohdassa, voidaan tiivistetysti esittää seuraavasti.

5 Linea GIG SpA (jäljempänä Linea GIG) oli Nintendon valmistamien tuotteiden yksinmyyjä Italiassa ainakin 1.10.1992—31.12.1997. Vaikeaksi käyneen taloudellisen tilanteen seurauksena Linea GIG:n ylimääräinen yhtiökokous päätti 8.1.1999 asettaa yhtiön selvitystilaan.

6 Tribunale civile e penale di Firenze (Italia) vahvisti Linea GIG:n esittämän akordin (concordato preventivo) päätöksellään 17.11.1999. Näin vahvistetun akordin mukaan Linea GIG:n on määrä muuttaa koko omaisuutensa rahaksi, jotta se voisi tyydyttää etuoikeutetut velkojat kokonaan ja vähintään 40 prosenttia vakuudettomien velkojien saatavista.

7 Komissio teki 30.10.2002 riidanalaisen päätöksen, jossa se totesi, että Nintendo Corporation Ltd / Nintendo of Europe GmbH ja seitsemän muuta yhtiötä, mukaan lukien Linea GIG, jotka ovat huolehtineet mainitun yhtiön tuotteiden jälleenmyynnistä, ovat rikkoneet EY 81 artiklan 1 kohtaa. Komissio määräsi Linea GIG:lle 1,5 miljoonan euron suuruisen sakon.

8 Komissio antoi riidanalaisen päätöksen tiedoksi Linea GIG:lle 7.11.2002 päivätyllä kirjeellään. Komissio totesi, että jos asiassa nostetaan kanne yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, komissio ei ryhdy perintätoimiin ennen kuin asia on ratkaistu, mutta korko saatavasta juoksee sakon maksamiselle asetetun määräajan päättymisestä alkaen ja hyväksyttävä pankkitakaus on asetettava.

9 Linea GIG muutettiin 24.9.2002 rajavastuuyhtiöksi. Tästä päivästä lukien yhtiön toiminimi oli Linea GIG Srl in liquidazione (jäljempänä Linea).

10 Linea jätti 30.12.2002 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen kannekirjelmän, jolla se vaati EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla, että riidanalainen päätös kumotaan kokonaan tai osittain tai toissijaisesti että sille mainitussa päätöksessä määrätty sakko kumotaan tai sen määrää alennetaan.

11 Linea jätti 30.1.2003 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen erillisen kirjelmän, jossa se vaati päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä siltä osin, kuin siinä on määrätty sakko Linealle.

## Valituksenalainen määräys

12 Välitoimista päättänyt tuomari totesi suoralta kädeltä valituksenalaisen määräyksen 54 kohdassa, että 7.11.2002 päivätyssä kirjeessä, jolla komission riidanalainen päätös annettiin tiedoksi, "komissio totesi, ettei se ryhdy sakon perintätoimiin, mikäli kanne nostetaan, kunhan hyväksyttävä pankkitakaus asetetaan. Näin ollen täytäntöönpanon lykkäämishakemuksen todellisena kohteena voi olla ainoastaan vapautus pankkitakauksen asettamista koskevasta velvollisuudesta, joka on edellytyksenä sille, ettei komission [mainitussa päätöksessä] määräämää sakkoa aleta välittömästi periä. Tällainen hakemus voidaan hyväksyä vain poikkeuksellisten olosuhteiden vallitessa (asia 107/82 R, AEG v. komissio, määräys 6.5.1982, Kok. 1982, s. 1549, 6 kohta; asia [C-364/99 P(R)] DSR-Senator Lines v. komissio, määräys [14.12.1999, Kok. 1999, s. I-8733,] 48 kohta ja asia C-7/01 P(R), FEG v. komissio, määräys 23.3.2001, Kok. 2001, s. I-2559, 44 kohta). Mahdollisuudesta vaatia rahavakuuden asettamista on nimenomaisesti säädetty välitoimimenettelyjen osalta yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksissä, ja se vastaa komission noudattamaa yleistä ja kohtuullista menettelytapaa".

13 Välitoimista päättänyt tuomari huomautti valituksenalaisen määräyksen 55 kohdassa, että tällaisten poikkeuksellisten olosuhteiden vallitsemista "voidaan lähtökohtaisesti pitää toteen näytettynä, kun asianosainen, joka pyytää vapauttamista vaadittavan pankkitakauksen asettamista koskevasta velvollisuudesta, esittää todisteet siitä, että vakuuden asettaminen on sille objektiivisesti arvioituna mahdotonta — — tai että vakuuden asettaminen vaarantaisi yhtiön olemassaolon — — ."

14 Valituksenalaisen määräyksen 59 kohdassa välitoimista päättänyt tuomari totesi seuraavaa: "Vaikka näet oletettaisiinkin, että pääasiaa koskeva kanne hylätään, luottolaitos joutuisi kilpailemaan kantajan muiden velkojien kanssa, ja kansallisen tuomioistuimen olisi vielä määritettävä kyseisen saatavan — joka olisi syntynyt akordimenettelyn alkamisen jälkeen — luonne ja etuoikeusasema. Näin syntyvä riski siitä, että kantaja ei tulisi ikinä suorittamaan maksua, vaikuttaa niin ilmeiseltä, että on syytä uskoa, ettei mikään luottolaitos suostuisi antamaan vaadittua pankkitakausta." Edelleen kyseinen tuomari katsoo mainitun määräyksen 60 kohdassa, että siksi "on todettava Linean näyttäneen riittävällä tavalla toteen, että yhtiön tämänhetkisen taloudellisen ja muun tilanteen takia sen on mahdotonta saada pankkitakausta luottolaitokselta".

15 Välitoimista päättänyt tuomari totesi kuitenkin valituksenalaisen määräyksen 61 kohdassa, että "Esillä olevien intressien vertailun perusteella nyt käsiteltävänä olevaa välitoimihakemusta ei silti voida hyväksyä", ja perustelee sitä seuraavasti:

"62 Kun nimittäin otetaan huomioon tapauksen olosuhteet, [riidanalaisen] päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen, siltä osin kuin siinä määrätään kantajalle sakko estäisi komissiota ryhtymästä toimiin kansallisessa tuomioistuimessa sakon perimiseksi ja turvaamasta oman etunsa ohella yhteisön taloudellista etua ([asia T-191/98 R II,] Cho Yang Shipping v. komissio, [määräys 28.6.2000, Kok. 2000, s. II-2551,] 53 kohta), mikä tapahtuisi todellisuudessa ainoana tarkoituksena suojata Linean muita velkojia. Kuten komissio aivan oikein korostaa, sitä vaaraa, että kantajan varat eivät riitä sakon suorittamiseen — kokonaan tai osittain — pääasiaa koskevan kanteen mahdollisen hylkäämisen ajankohtana, ei voida varmuudella välttää. Ei myöskään ole millään tavoin varmaa, kuten kantaja istunnossa myönsi, että varattuna olevat 1,65 miljoonaa euroa on tarkoitettu pelkästään sen velan maksuun, joka Linean on suoritettava komissiolle pääasiaa koskevan kanteen tultua hylätyksi. Onkin tarpeen pysyttää [riidanalaisen] päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus, jotta ei asetettaisi estettä toimenpiteille, joiden komissio katsoo olevan tarpeen päätöksessä määrätyn sakon perimiseksi.

63 Linean ja sen velkojien väitetyn intressin, joka koskee sakon perintään ryhtymisen välttämistä, osalta on todettava, että sitä voidaan arvioida vain komission saatavan laadun ja etuoikeusaseman perusteella, joiden määrääminen kuuluu yksin kansalliselle tuomioistuimelle, joka tarvittaessa kysyy EY 234 artiklan mukaisesti neuvoa yhteisöjen tuomioistuimelta."

16 Näin ollen välitoimista päättänyt tuomari katsoi, että intressivertailu kallistui esitetyn välitoimihakemuksen hylkäämisen kannalle.

## Valitus

17 Valittaja vetoaa kahteen perusteeseen valituksensa tueksi.

18 Valittaja vetoaa ensimmäisenä valitusperusteenaan siihen, että välitoimista päättävä tuomari on virheellisesti soveltanut intressivertailun periaatetta. Se, että komission vaatiman pankkitakauksen saaminen on objektiivisesti arvioiden mahdotonta, estää valittajan mielestä intressivertailun. Kun oli esitetty selvitys siitä, että poikkeukselliset olosuhteet, jotka vapauttavat komission vaatiman pankkitakauksen antamiselta, ovat olemassa, intressivertailua on mahdotonta suorittaa valittajan mielestä. Valittajan mukaan on mahdotonta verrata sitä haittaa, joka aiheutuu komissiolle sakon perimättä jättämisestä, siihen haittaan, joka aiheutuu valittajalle siitä, ettei se pysty antamaan vaadittua vakuutta. Kuten välitoimista päättänyt tuomari totesi riidanalaisen määräyksen 54 kohdassa, vaikka täytäntöönpanon lykkäämishakemus voi kohdistua ainoastaan velvollisuuteen asettaa pankkitakaus, on valittajan mielestä epäjohdonmukaista suorittaa intressivertailua, kun kerran on selvitetty, että vakuuden asettaminen on objektiivisesti arvioituna mahdotonta.

19 Valittaja vetoaa toisessa valitusperusteessaan toissijaisesti siihen, että välitoimista päättävä tuomari on suorittanut virheellisesti intressivertailun ja erityisesti siltä osin kuin se on katsonut, että akordiasiaa käsittelevän tuomarin varaama 1,65 miljoonan euron suuruinen summa komission saatavan turvaamiseksi ei riitä täysin turvaamaan sen saatavan suorittamista siinä tapauksessa, jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää Linean pääasiaa koskevan kanteen. Komission saatavaa voidaan pitää joko etuoikeutettuna saatavana, jolloin varattu summa on yksinomaan tarkoitettu mainitun saatavan turvaamiseksi, tai sen voidaan katsoa olevan vakuudeton saatava, jolloin valittajan mukaan komissiolla on vain akordissa mainitun suuruinen osuus velkojien tasavertaista kohtelua noudattaen. Jos oletetaan, että komissio voi kuitenkin saada suorituksen nyt, valittajan mukaan se saa vain prosenttiosuuden, jos sen saatava on vakuudeton. Mainitun summan varaaminen turvaa valittajan mielestä siis sen, että komission asema silloin, kun ensimmäisen asteen tuomioistuin antaa tuomionsa pääasiasta, on täysin samanlainen kuin se on nyt.

20 Ensimmäisen valitusperusteen osalta komissio toteaa, että edellä mainitussa asiassa DSR-Senator Lines vastaan komissio annetun määräyksen 48 kohdasta ilmenee, että sellaiset poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi sakon perimistoimiin ei voida ryhtyä, vaikka pankkitakausta ei ole asetettu, voidaan ottaa huomioon vain kiireellisyyttä arvioitaessa sillä tavoin, että mainituista olosuhteista ei automaattisesti seuraa kyseisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen. Kuitenkin sen jälkeen kun asian kiireellisyyden osalta oli todettu, että Linean on objektiivisesti arvioiden mahdotonta asettaa pankkitakausta, välitoimista päättävä tuomari on aivan perustellusti suorittanut intressivertailun sen ratkaisemiseksi, onko tarpeen lykätä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa. Välitoimista päättävä tuomari on verrannut kantajan saamaa hyötyä siitä, ettei sakkoa peritä siltä heti, komission sakon perimisestä saamaan taloudelliseen hyötyyn. Välitoimista päättävä tuomari ei ole, toisin kuin valittaja väittää, soveltanut virheellisesti intressivertailua koskevia arviointiperusteita pyrkiessään painottamaan sakon perimättä jättämisestä aiheutuvaa vaaraa suhteessa siihen

seikkaan, että Linean on objektiivisesti arvioiden mahdotonta asettaa pankkitakaus, koska vastakkaisten intressien arviointi oli suoritettu siitä lähtökohdasta, että pankkitakauksen antaminen todellakin on mahdotonta.

21 Komissio katsoo, että toista valitusperustetta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska sillä vedotaan uudelleen perusteeseen, johon on jo vedottu välitoimista päättäneen tuomarin käsittelyn yhteydessä ja jolla pyritään saamaan uudelleen tutkittavaksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty vaatimus tai jopa saattamaan kyseenalaiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomarin tosiseikkoja koskeva arviointi. Komissio huomauttaa pääasian osalta, että valittaja on myöntänyt, että varattu 1,65 miljoonan euron suuruinen summa ei ole tarkoitettu yksinomaan komissiolle vaan että tämä summa käytetään komission saatavan maksuun samassa suhteessa kuin muiden vakuudettomien velkojien saatavien maksuun. Komissio katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut tosiseikat oikein, eikä tätä arviointia voida sen mielestä muutoksenhaussa riitauttaa. Väitteestä, jonka mukaan mainittua saatavaa voidaan pitää etuoikeutettuna saatavana, mikä merkitsee sitä että, varattu rahamäärä turvaa täysin komission saatavan, komissio toteaa, että saatavan luonteen määrittäminen kuuluu yksinomaan kansalliselle tuomioistuimelle. Komissio ilmaisee myös epäilynsä siitä, miten kyseinen saatava luokitellaan Italian lainsäädännön mukaan.

22 Komissio katsoo lisäksi, että välitoimista päättävän tuomarin välitoimia koskevan vaatimuksen hylkääminen ei perustu pelkästään kyseisen saatavan luonteen arviointiin. Valituksenalaisen määräyksen 62 kohdassa todetaan myös, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen estäisi ennen pääasian tuomion antamista komissiota ryhtymästä toimiin sakon perimiseksi kansallisessa tuomioistuimessa ja turvaamasta yhteisön taloudellista etua, mikä saattaisi johtaa siihen, että valittajan varat eivät riitä sakon suorittamiseen — kokonaan tai osittain — pääasiaa koskevan kanteen mahdollisen hylkäämisen ajankohtana. Valittaja ei ole kiistänyt tätä tosiseikkojen arviointia, joka sinänsä riittää riidanalaisen määräyksen määräysosan perusteluksi. Toista valitusperustetta ei siis voida hyväksyä.

## Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

23 Koska asianosaisten kirjalliset huomautukset sisältävät kaikki tarpeelliset tiedot valituksen ratkaisemiseksi, ei ole tarpeen kuulla asianosaisten suullisia huomautuksia.

*Ensimmäinen valitusperuste*

24 Valittaja vetoaa ensimmäisenä valitusperusteenaan siihen, että välitoimista päättävä tuomari on tehnyt oikeudellisen virheen suorittaessaan intressivertailun.

25 Valittaja vetoaa oikeuskäytäntöön, joka koskee tiettyä yksittäistapausta eli vapautusta velvollisuudesta asettaa pankkitakaus, joka on ehtona sille, ettei sakon perimistoimiin ryhdytä heti, ja jonka mukaan tästä velvollisuudesta voidaan vapauttaa vain poikkeuksellisten olosuhteiden vallitessa (ks. mm. em. asia DSR-Senator Lines v. komissio, määräyksen 48 kohta). Valittaja katsoo, että poikkeukselliset olosuhteet estävät intressivertailun suorittamisen.

26 Tältä osin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimista päättävä tuomioistuin voi lykätä täytäntöönpanoa ja määrätä muista välitoimista, jos on selvitetty, että niistä määrääminen ilmeisesti on tosiasiallisesti ja oikeudellisesti perusteltua (fumus boni juris) ja että ne ovat kiireellisiä siinä mielessä, että kantajan etuja koskevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi on tarpeen, että näistä toimista määrätään ja niiden vaikutukset alkavat jo ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu. Välitoimista päättävän

tuomioistuimen on myös tilanteen mukaan vertailtava esillä olevia intressejä (ks. mm. asia C-377/98 R, Alankomaat v. parlamentti ja neuvosto, määräys 25.7.2000, Kok. 2000, s. I-6229, 41 kohta).

27 Tässä kokonaisarvioinnissa välitoimista määräävällä tuomarilla on laaja harkintavalta, ja se voi asian ominaispiirteiden perusteella vapaasti päättää, miten ja millaisessa järjestyksessä se tutkii nämä erilaiset edellytykset, sillä yhteisön oikeudessa ei ole oikeussääntöä siitä, miten tuomioistuimen on arvioitava sitä, onko asiassa tarpeen määrätä välitoimia (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 23 kohta).

28 Näin ollen sitä, että välitoimista määräävä tuomari suoritti intressivertailun valituksenalaisen määräyksen käsittelyn yhteydessä, ei sinänsä voida pitää oikeudellisena virheenä.

29 Tämän määräyksen 25 kohdassa mainittua oikeuskäytäntöä, joka koskee vapautusta velvollisuudesta asettaa pankkitakaus, joka on ehtona sille, ettei sakon perimiseksi ryhdytä heti perimistoimiin, ei voida tulkita siten, että tässä oikeuskäytännössä tarkoitetuista poikkeuksellisten olosuhteiden olemassaolosta välttämättä seuraisi lykkäyksen myöntäminen ja että niiden vuoksi välitoimista päättävä tuomari ei voi tarvittaessa suorittaa intressivertailua.

30 Poikkeuksellisten olosuhteiden olemassaolon määrittäminen tapahtuu samanaikaisesti kuin kiireellisyyden arviointi (ks. em. asia DSR-Senator Lines v. komissio, määräyksen 48 kohta). Se, että välitoimista päättävä tuomari on todennut, että lykkäyksen määrääminen on välttämätöntä vakavan ja korjaa-

mattoman vahingon syntymisen estämiseksi, ei estä tutkimasta vaikutuksia, joita mahdollisella lykkäämisellä on muiden asianosaisten intresseille. Välitoimista päättävän tuomarin on siis voitava päättää, onko tarpeen suorittaa intressivertailua, kun otetaan huomioon kunkin yksittäisen asian ominaispiirteet.

31 Intressivertailu saattoi olla erityisen hyödyllistä nyt esillä olevassa asiassa, koska hakija on selvitystilassa. Tällaisessa tilanteessa määräyksellä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä olisi voinut olla haitallisia seurauksia yhteisön eduille ja se olisi voinut vaikuttaa niihin peruuttamattomasti.

32 Näin ollen välitoimista päättävä tuomari ei ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on suorittanut intressivertailun riidanalaisessa määräyksessä.

33 Ensimmäinen valitusperuste on siis hylättävä.

*Toinen valitusperuste*

34 Valittajan toisessa valitusperusteessa esittämästä väitteestä, jonka mukaan vastakkaisia intressejä on vertailtu virheellisesti ja väitteestä jonka mukaan komissiolle ei aiheudu haittaa, on todettava, että EY 225 artiklan ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan mukaisesti valitus voi koskea vain oikeuskysymyksiä eikä lainkaan tosiseikkojen arviointia.

35 Näin ollen ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen toisaalta määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkaansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetuista asiakirjoista, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle toimitettu aineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikaston arviointi ei ole sen luonteinen oikeuskysymys, että se sellaisenaan kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin valitusasian käsittelyn yhteydessä (asia C-390/95 P, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999, Kok. 1999, s. I-769, 29 kohta).

36 Nyt käsiteltävänä olevan määräyksen 34 ja 35 kohdassa mainittuja määräyksiä ja oikeuskäytäntöä sovelletaan myös yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 57 artiklan toisen kohdan mukaisesti tehtyihin valituksiin (em. asia komissio v. Atlantic Container Line ym., määräyksen 18 kohta).

37 Kun valittaja riitauttaa välitoimista päättäneen tuomarin suorittaman intressivertailun, saattaa tämä välitoimista päättäneen tuomarin tosiseikkoja koskevan arvioinnin kyseenalaiseksi. Tällaista arviointia voidaan tutkia nyt käsiteltävänä olevan valituksen yhteydessä vain, jos aineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

38 Välitoimista päättänyt tuomari on katsonut riidanalaisen määräyksen 62 ja 63 kohdassa, että akordiasiaa käsittelevän tuomarin varaama 1,65 miljoonan euron suuruinen summa komission saatavan turvaamiseksi riittäisi turvaamaan täysin sen suorittamisen vain, jos tämä saatava määriteltäisiin etuoikeutetuksi saatavaksi. Tämä kuuluu yksin kansalliselle tuomioistuimelle, joka tarvittaessa pyytää ennakkoratkaisua EY 234 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimelta. Tämän arvioinnin valittaja on riitauttanut, mutta se ei ole esittänyt näyttöä siitä, että tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

39 Kantaja ei ole osoittanut, millä tavoin välitoimista päättänyt tuomari on ottanut sille esitetyt tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla, kun se on katsonut, että välitoimihakemuksen hyväksyminen estää komissiota ryhtymästä toimiin sakon perimiseksi kansallisessa tuomioistuimessa ja että tästä aiheutuu yhteisölle taloudellista vahinkoa, minkä perusteella kyseinen tuomari on katsonut, että intressivertailu kallistui yhteisön hyväksi ja oikeutti välitointa koskevan hakemuksen hylkäämisen.

40 Toinen valitusperuste on näin ollen myös hylättävä.

41 Edellä esitetyn perusteella valittajan valituksensa tueksi esittämiä perusteita ei voida hyväksyä ja sen vuoksi valitus on hylättävä.

## Oikeudenkäyntikulut

42 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan työjärjestyksen 118 artiklan nojalla muutoksenhakumenettelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska valittaja on hävinnyt asian, valittaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Linea GIG Srl in liquidazione velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 24 päivänä heinäkuuta 2003.

R. Grass
kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias
presidentti